

Một côi đi về.

nhạc & lời: Trịnh Công Sơn

Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi. Đi đâu loanh
này lại nhớ mưa xa. Mưa bay trong

quanh cho đời mỗi một. Trên hai vai ta đôi vắng nhạt
ta rơi từng hạt nhỏ. Trăm năm vô biên chưa từng hội

nguyệt.
ngộ. Rọi xuống trăm năm một côi đi về.
Chẳng biết nơi nao là chốn quê nhà.

Lời nào của cây lời nào cỏ lạ. Một chiều ngồi say một đời thật
Đường chạy vòng quanh một vòng tiêu tụy. Một bờ cỏ non một bờ mộng

nhẹ ngày qua. Vừa tàn mùa xuân rồi tàn mùa hạ. Một ngày đầu
mị ngày xưa. Từng lời tà dương là lời mộ địa. Từng lời bế

thu nghe chân ngựa về chốn xa. Mây che trên đầu và nắng trên
sương nghe ra từ độ tuổi khe. Trong khi ta về lại nhớ ta

vai.
đi. Đôi chân ta đi song còn ở lại.
Đi lên non cao hay về biển rộng.

Con tình yêu thương vô tình chợt gọi.
Đôi tay nhân gian chưa từng độ lượng.

Lại thấy trong ta hiện bóng con người. Nghe mưa nơi
Ngon gió hoang vu thổi suốt xuân thì.